

tíðindablaðið sosialurinn

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevvari: P/f Sosialurinn ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krišjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kolmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurinn
Prent: P/f Pressan 1981

Vanlukkutíð

HEILAR seks deyðsvanlukkur eftir bert góðari viku. Harav tær fimm í ferðsluni. Meira syrgiligt kann tað ikki verða og kring alt okkara litla land eru tað fólk, sum kenna sorg, antin tí tey kendu onkran av teimum raktu og teirra næstu ella tey hava samkenslu við teimum, sum mist hava.

SAMKENSLA er náttúrlig í slíkum føri. Men neyvan er nokk við henni aleina, skulu vit í framtíðini forða fyri, fyrirbyggja, at slíkar vanlukkur henda aftur. Neyvan finst nøkur patentloysn, hvussu vit fyrirbyggja øllum vanlukkum, tí summar teirra eru vit ikki harrar yvir.

MEN tað er greitt, at vit eiga at gera alt vit eru ment at fyrirbyggja slíkum óhappum. Hetta kann gerast við at hvør einstakur kennir ábyrgd og skyldu. Men eisini er neyðugt, at tey fólk, sum eru sett at útbyggja og menna hetta samfelag, eru vitandi um tann týðning tryggin hevur í einihvørjari samfelagsútbygging. Tað nyttar ikki at byggja nýggj bústaðarøki, uttan at taka hædd fyrir ferðsluni í hesum økjum. Her skal takast hædd fyrir gongubreytu, fyrir gonguteigum, fyrir ferðsluljósum, fyrir súkkklubreytum o.s.fr.

Í VERULEIKANUM eru tað okkara býarplanleggjarar og ferðslu-myndugleikar, sum hava størstu ábyrgdina av tryggin hjá núlvandi og komandi ættarliðum, tá tað snýr seg um at fyrirbyggja óhappum í ferðsluni. Tað er teirra uppgáva at laga útbyggingina av samfelagnum soleiðis, at skúlar, bústaðir, stovnar, vinnuvirki og ferðsluvegir eru í samsvar hvør við annað.

MEN SO er tíverri ikki altíð. Taka vit útbyggingina, sum fer fram í Havnini, so er tað hvørjum mansbarni greitt, at ferðslan bert økist og økist, til vit heilt missa tamarhaldið á henni.

ALT VERÐUR jú gjørt fyrir at draga fólk av bygd til Havnar, eitt nú í handilsørindum. Og ikki minst hesa jólatíð. Um somu tíð vita vit, at gongdin í samfelagsútbyggingini hevur verið tann, at vit

oddagrein

hava sentraliserað í sera stóran mun. Fólk av bygd eru rætt og slætt noyðd at koma til Havnar av og á at greiða ymisk viðurskipti. Nú kann ein so vera fyrir ella ímóti slíkari sentralisering.

TAÐ stendur í hvussu so er greitt, at hon er ein veruleiki, og tí eiga vit øll eisini at seta sum minsta-krav til okkara myndugleikar, at planleggjararnir verða tiknir upp á ráð og eru við at stinga út í kortið, hvussu eitt nú bygt verður og at hædd verður tikin fyrir ferðsluni.

TAÐ vit eru vitni til í løtuni er at meira og meira ferðsla verður pumpað inn í Havnina. Skjótt brennur alt saman. Einkí samsvar er millum hetta ferðslutrýst og so røktina og útbygging av okkara ferðsluneti, t.v.s. gonguteigum, ljósi yvir gonguteigum o.s.fr.

VIT hava fyrr víst á vandamál í ferðsluni og meta vit, at tað fyrst og fremst verða fólk til gongu, sum verða taparar í framtíðarferðsluni, um skilið í Havn sleppur at halda fram. Fólk til gongu, sum eru í myrkum klæðum, sum ikki siggja nóg væl ella duga nóg væl at ansa sær, eitt nú gomul og børn, tey vera og eru longu veruligi tapararnir.

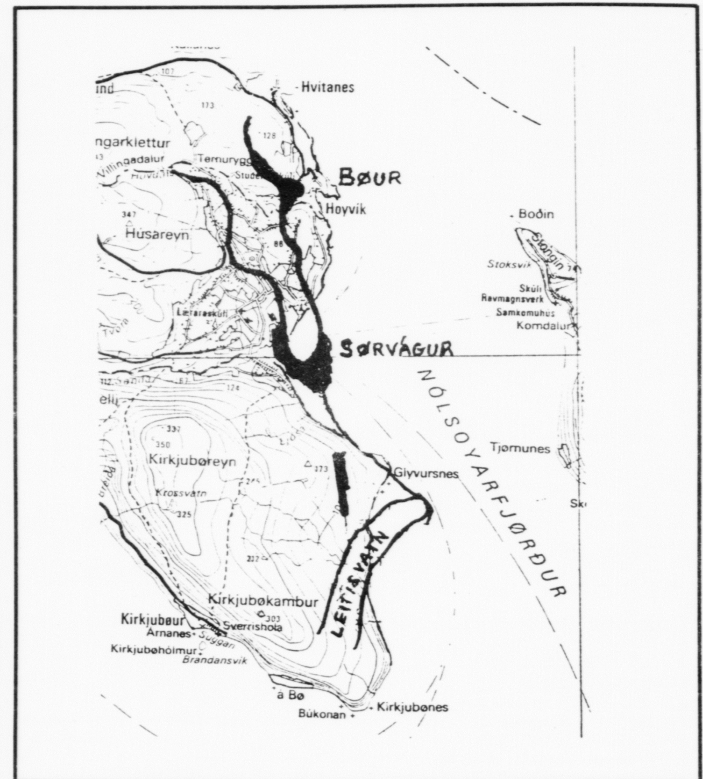
ÁHEITAN okkara til myndugleikarnar er tí hon, at tað eigur ikki at verða spard ein króna, tá tað snýr seg um ferðslutryggleikan, hvørki í Havnini ella aðrastaðni.

OG NÚ so nógv verður tosað um undirsjóvartunnlar. Hevur nakar hugsað um, hvat slíkir tunnlar fara at týða fyrir ferðsluna. Hetta at fólk í bili tá kunnu koyra úr einum enda av landinum í ein annan! Eisini her er neyðugt við at fáa planleggjararnar við inn í myndina, soleiðis at vit ikki longu í byrjanini spara tryggin burt. Tað hava vit tíverri alt ov mong dømi um longu. Og nú mugu vit til at læna av teimum.

j a m ú

tjak og meiningar

Pylsusnakk ella flogvit

Eg las við áhuga framlagda tilfarið sum flogvallarnevndin við Poul Michelsen sum formanni — og einastu drivandi kraft — legði fyrir almenniggin nú um dagarnar.

Málsetningur nevndarinnar hevur heilt greitt verið at skrivað um øll tonkilig argument, sum kundu tala til fyrirumns fyrir ætlanini og samstundis úthýsa ella burturforklára allar vansar.

»Kanning» sum hevur slíkt endamál, kann ikki brúkast til annað enn at lumpa minni tonkjandi fólk til eina skeiva stóðtalan, ella leiða tankar teirra burtur frá øðrum meira átrokandi málum. Slíkt má tiskil ikki standa óoppenerað í einum demokratiskum samfelagi.

Óljóðs-»kanningin« er fupp

Ein og hvør við bert eitt sindur av skili uppá ljóð ella í hesum forinum óljóð, veit at tey tolini, sum vórðu sett á kortið, vóru pura burturvið.

Um ljóðniveauið skal málást í dB, fon ell son skal eg ikki koma inn uppá her, men tá tað verður sagt, at ljóðniveauið er

max. 55 dB á Argjum er okkurt »svipsað« — tilætlað ella ikki.

Sambært viðtiknu lógir um støddina á desibel, svarar 55 dB til vanligu talu og t.d. 80 dB svarar til (kraftigt) gotuóljóð.

Vanlig flogfær hava eitt ljóðniveau uppá undir 120 - 130 dB ella meira í eini frástøðu uppá 300 m, tá farið verður á flog.

Glyvursnes — Vágur

Fyri at lýsa hetta óljóðsmynstrið á ein meira nágreiniligan og lættskiljandi hátt, so kanst tú taka økið um Vága flogvøll og tekna hetta inn á Glyvursnes. Tá fer sandurin í Miðvági at liggja í Hoydølum!

Og tekur tú úr Sørvági, fer keiðkið í Sørvági at liggja áráka hospitalið og Bøur áráka Hoyvík og ovasti býlingurin í Sørvági áráka sunnastu húsin á Argjum.

Nú kann ein og hvør so gera sær sínar tankar um hvussu óljóðið fer at hoyrast, og áðannar nevndin eisini, at tað hevði verið betur um flogfærini høvdu snarað út yvir Nólsoyarfjørð!!!

Víst so ljóðar hetta gott — hjá litið hugsaði indi-

vidum — men ikki kann flogfarið bæði snara, økja um ferðina, vinna hædd og samstundis slaka motorarnar — tá dettur flogfarið í havið!!!

Natúrlógir eru hóast alt ikki so at seta til viks.

Hinvegin — um tú snarar og tiskil má koyra meira á motorarnar, tá verður óljóðið sent beint niður á Argjar og Hospitalið og tað við einum ljóðtrýsti, sum er væl størri enn um flogfarið hevjaði seg beint upp.

Eisini vilja reflektiónir av Argjum og Kirkjubøreyni bæði vaksa og leingja um óljóðið.

Vánaligur keypmenn

Eg vildi mett at fyrir 3 mill. krónur átti henda nevndin at kunna keypt sær eitt sindur meira álitandi taltílfar, til at bygt sína niðurstøðu á.

Av simplum ótta fyrir represalium frá ávisum, sum man veit ikki vil lata sær lynda at verða mótsagdur, noyðist eg at vera:

Dulnevndur.